

In mijn bijdragen kwam de Oostendse "Cercle des Beaux-Arts" reeds herhaalde malen ter sprake (1). Op donderdag 12 juli 1894 was Auguste MUSIN aanwezig bij de opening van het eerste Salon dat door de "Cercle" werd ingericht in een paviljoen nabij het Kursaal. Nog andere exposanten waren op de opening aanwezig : HERBO, BELLIS, COPPENS, LAGAE, CASSIERS, BOUDRY, MARCETTE, ENSOR ... Criticus E. MATHY noemde hem in "La Saison d'Ostende" en in "L'Echo d'Ostende" : "... Fils d'une des gloires Ostendaises, digne héritier du pinceau paternel, et qui ne compte plus ses succes en France et surtout en Angleterre".

Ook in 1895 was Auguste present bij de opening van het Oostendse kunstsalon (24 juli) en op het banket dat nadien doorging in het "Hôtel Moderne". De stad kocht dat jaar voor 2 000 fr. zijn tentoongesteld schilderij "Storm op de Noordzee" (2). Het verdween in de brand die anno 1940 het Stadhuis vernietigde.

In 1900 zou Auguste MUSIN opnieuw te Oostende exposeren, en wel met Pinksteren in het Stedelijk Museum. Er waren toen ook werken van Emile BULCKE, Félix BUELENS, Oscar HALLE en Emile SPILLIAERT te zien. MUSIN toonde er een "Maas te Dordrecht" (3).

Nadien verliezen we Auguste MUSIN een beetje uit het oog. Hij en zijn soortgenoten werden traag maar zeker verdrongen door jongere generaties hemelbestormers : een "reus" als ENSOR was tenslotte maar 8 jaar jonger dan Auguste MUSIN !

Maar wat een onoverbrugbare kloof tussen beider opvattingen en levenswijze !!!

Auguste MUSIN overleed te Brussel in 1920. Met hem ging een der laatste vertegenwoordigers van de Belgische 19de eeuwse marineschilderkunst heen, een waardig vertegenwoordiger van een traditie gestart door Louis VERBOECKHOVEN, Henri LEHON, Aimé SCHAEF, Egide LINNIG en Auguste's eigen vader (4).

In 1924 werd de inboedel van zijn atelier onder de veilingshamer gebracht : 230 werken van hemzelf en 160 van zijn vader.

Zo'n gebeurtenis zou nu een veiling van universele betekenis zijn, toen was het niet meer dan een stil fait-divers.

Auguste MUSIN was een van die talloze kunstschilders die resoluut voor een "commerciële specialisatie" kozen. Zijn domein was dat van de marine, getrouw in de voetsporen van zijn vader. MUSIN schilderde zijn marines aan de lopende band, zoals de PORTIELJES hun notarisinterieurs en vissersinterieurs, of een CROEGAERT zijn lekkerbekkende kardinalen, rood als kreeften.

Zijn successen waren enorm, vooral bij het rijke reactionnair-burgerlijke amateurspubliek. Deze successen zijn weerspiegeld in de talloze onderscheidingen die Auguste MUSIN tijdens de vele officiële Salons te beurt vielen. Ziehier zijn indrukwekkend palmares :

Antwerpen 1885, goud te Rouen 1874, goud te Nîmes 1881, goud te Arcachon 1896, Tarare 1880, London 1872, Lille 1902, Lorient 1903, Périgueux 1891, Limoges 1892, Marseille 1889, Dunkerque 1869, New-Orleans 1886, Reims, Compiègne, Avignon 1877, Scheveningen 1892, Amiens 1877, Chicago 1893, Paris 1889, Saint-Etienne 1895, Bordeaux 1899.

Een groot aantal van zijn schilderijen waren bestemd voor uitvoer naar Groot-Britannië, en ook naar Amerika, alwaar een onstelbare vraag naar "oude" en eigentijdse Europese kunst bestond. Vele kunstenaars bij ons leefden van technisch knap uitgevoerde seriestukken die met hele scheepsladingen naar Amerika werden getransporteerd. MUSIN was één van hen. In de persoon van Albert D'HUYVETTER hadden MUSIN en zijn soortgenoten een uitstekende promotor voor eigentijdse Belgische kunst aan de overzijde van de grote plas.

De topografische weergave in de werken van Auguste MUSIN kunnen we als accuraat bestempelen, zolang het niet gaat om marines of riviergezichten omwille-van-het-speciaal-effect (zoals ochtendglören, avondval, maneschijn, neveffect of het destijds zo geliefde "doré").

Norbert HOSTYN

(vervolgt)

nota's :

- (1) zie o.m. mijn bijdragen over Antoine DUJARDIN, Emile SPILLIAERT, Euphrosine BEERNAERT ...
- (2) Le Carillon, 25 december 1895
- (3) R.M.L., Beaux-Arts. L'Exposition de peinture au Musée in La Saison d'Ostende, 23, 6, 10 juni 1900, p. 2.
- (4) zie over hen mijn artikelenreeks in "Neptunus. Info-Marine" : "De Zee en de Kunst".

DE STERREKIJKER

Mijmerend over dokter Eugeen van Oye,
Torhout 1840 - Gistel 1926

Dagelijks zwierf hij de vloedlijn langs
liefst naar het westen :
welkome kim voor wie vin of vleugel derft.

Grijs hoedje, roze gezicht,
witbaard en knijpbril,
koppig naar wolken of 't blauwe geheven :
de Sterrekijker.

Ik glimlach als kind,
vertrouwd met zijn naam,
zijn rood huis langs het park,
zijn genezend beroep,
het geheim van zijn eenzelvig zwijgen.
In ons leesboek stond een gedicht van hem,
edel als zijn witwijde das :
'Waarheid, bruid der eeuwen ...'
Onder zijn naam schreef ik vredig ontroerd :
'Legerarts in de Frans-Duitse oorlog .

Uit mijn steeds krimpender vaderstad
zie ik hem stilaan verdwijnen,
achter een ruisend gordijn.

Maar dat Gezelles liefste student,
herinner u die roos en die avond,
zijn allerkoelste doktersoor
eens tegen mijn jagende jongensborst hield,
geneest in mij nog steeds het kind
van zijn grotemensen-kwalen.

Karel JONCKHEERE

Met toestemming overgenomen uit het tijdschrift "Dietsche warande & Belfort", jaargang 125, nummer 2, februari 1980, blz. 82.